

REDACTIUNEA.
 Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează.
 INSERATE se primesc la AD-
 MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
 ZIMBĂTORELE Birourile anuțiale:
 În Viena: M. Dukas Nachf.
 Max. Augensfeld & Emrich Leoner.
 Kohnrol Schalk. Rudolf Mosse.
 A. Goppel Nachf. Antor Oppelk.
 În Budapesta: A. V. Goldber-
 ger, Ekstein Bernet. In Ham-
 burg: Marony & Liebmann.
PREȚUL INSERTIUNILOR: o se-
 ză garmond pe o colonă 6 cr.
 — Publicări mai dese după
 tarifar și învoială
RECLAME pe pagină s. 3. a o
 seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în Dăcarea di.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se prenumără la toate ofi-
 ciele poștale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare
 Târgul Inului Nr. 30, etajul
 I.: Pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dușul în casă: Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
 luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr.
 v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
 namentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 179.

Brașov, Sâmbătă 12 (25) August.

1900.

Ungurii și agitațiile bulgare.

Dintre toate diarele unguresci mai de seamă, până acum numai „Pester Lloyd“ a scris despre conflictul cu Bulgaria. Celelalte observă o tăcere foarte semnificativă.

Guvernamentalul „Pester Lloyd“, își dă în numărul său de Mercur aerul de a sta de-asupra partidelor, ce se certă (România și Bulgaria), aerul de păzitor al ordinii și păcii în Balcani. Tocmai acest organ șovinist care, când nu le merge după plac stăpânului său, țipă, strigă și răc-
 mai vehement, vră de dea acum sfatul Românilor din statul independent să nu se prea iutască, să-și înfrâneze pasiunile și să nu esagereze și înăp-
 prescă prea tare conflictul, căci prin-
 tr'asta ar crea numai un moment, ce ar amenința liniștea și pacea în Balcani, va să dică tocmai contrarul de ce urmăresc cei din București, cari au intențiunea de a restrânge activitatea comitetului macedonean pe viitor, și acesta tocmai în interesul păcii.

Prea mare gălăgiă se face pentru o puțintică Macedoniă (wegen des Bischens Mazedonien) dice „Pester Lloyd“ și sfătuesce pe ambele guverne, român și bulgar, de a fi cu cumpătare în acțiunea lor viitoare diplomatică și politică, și de-a face să se modereze iritațiunea, și de-a mare a opiniunii publice în ambele țări.

În deosebire sfătuesce guvernul român să nu aducă în prea mare strîmtorie ministeriul bulgar Ivanciov, dicând: „Conflict serios și grav cu Bulgaria este din o sută de cauze apröpe imposibil, mai ales de aceea, pentru că guvernul român în acțiunea sa diplomatică a tratat Bulgaria ca parte integrantă a imperiului otoman“...

Nu scim, decât „P. Lloyd“ are vre-o inspirație dela ministeriul de externe din Viena, cu totă că ar fi ușor de înțeles, ca contele Goluchowski să fi dat pressei oficiose și semi-oficiose din monarhia și de a se feri a lua poziția mai hotărâtă contra uneia sau alteia dintre statele, în cari a izbucnit conflictul. Această atitudine ar fi motivată prin convențiunea esistentă cu Rusia în privința Orientului.

Putem admite că acesta cu atât mai vortos, cu cât „Correspondența Politică“, organul oficios al ministeriului de externe din Viena, a minia tocmai dizele acestea tema despre principiul de *neamnestec în afacerile statelor balcanice*, ce și-l-au luat ca directivă Austro Ungaria ca și Rusia la înțelegerea din 1897, care țintesce la susținerea statului quo în Peninsula Balcanică.

Ei bine, „principiul de neamnestec“ n'a impedit pe organul ministeriului de externe rusec, „Peterburskie Wiedomosti“ de a condamna cu cea mai mare hotărîre uneltirile criminale ale comitetului macedonean din Sofia. Se dicem însă, că acesta o putea face puterea protec-

tore, însă nu guvernul austro-ungar, care trebuie să țină seamă mai mult de susceptibilitățile „protectoarei“ pentru copiii neastemperați și destrăbelați ai țării protegiate.

Chiar de ar fi primit „Pester Lloyd“, ca djar de frunte guvernamental dela oficiul de externe din Viena avisul, despre care vorbim, ce l-ar fi oprit ca, fără să ia o poziție ostilă Bulgariei și guvernului ei, să apretieze, cum se cuvenea, mai nepreocupat situațiunea creată României de propaganda criminală bulgară și să nu-i vină guvernului român cu sfatul, ca să cruce ministe-
 riul Ivanciov, ci din contră să fi sfătuit cabinetul Ivanciov de a nu persevera în atitudinea sa provocătoare, ci de a căuta să liniștescă România printr'o leală luare în considerare a justelor sale reclamațiuni?

Nimic n'ar fi oprit pe d. Max Falk dela „P. Lloyd“ să procedă astfel în mod mai sincer și mai leal, ér nu să caute a micșora importanța acțiunii guvernului român și să o critice, aprobându-o numai până la un punct, ér de aci încolo, — tocmai când se trată de succesul ei real prin dobândirea satisfacției și a măsurilor cerute dela guvernul bulgar — să nu mai vră să scie, decât numai de cruțarea guvernului bulgar, ca nu cumva acesta să dică cătră cei din București: „Veniti și luați-vă comitetele macedonene!“

Foia uugurescă în îngâmfarea ei șovinistă evrească în îngâmfarea ei șovinistă românească în această poziție României în acest conflict ca inferioară, precând se trată de un interes de frunte al existenței pacifice a regatului independent român și de chemarea lui de a veghia și el alături cu statele mari vecine asupra condițiunilor de ordine și de stabilitate în concertul micelor state din Orient.

În privința aceasta vine foarte à propos întrebarea ce o face ocașional organul autorizat al ministeriului de externe român, dicând: „Nu cumva România, chiar redusă la propriile ei puteri, ar fi trebuit să înghită toate atentatele și să nu caute a curma seria crimelor, ce se pun la cale în străinătate?“

Așa-déră nu prin menagearea guvernărilor bulgari — cari, precum s'a dovedit, n'au știut până acuma să țină seamă de îndatoririle, ce le aveau față c'un stat vecin, căruia Bulgaria au să-i mulțămescă așa de mult, — să pöte rezolva conflictul, ci numai și numai prin curmarea deservită a stărilor anormale și anarchice, ce sunt cauzate de agitațiunile criminale ale comitetului din Sofia.

Nu cum-va „Pester Lloyd“, care paralel cu „Narodni Prava“, din Sofia, ia în apărare guvernul bulgar, însinuând apărării guvernului, că ar procede „prea agresiv“, e și el de părerea fôiei bulgare, că totă gălăgiă, ce au făcut-o României în jurul conflictului ar fi avut numai scopul de-a abate atențiunea Europei dela pre-

tinsa tratare rea a Evreilor din România?

În tot cazul atitudinea rece și mult rezervată a pressei maghiare față cu conflictul româno-bulgar în fața conștientului român, este foarte bătătoare la ochi și numai sinceră și leală nu se pöte numi, având în vedere toate circumstanțele, ce au provocat acel conflict.

Dér în cele din urmă n'are să decidă Max Falk și soți atitudinea guvernului central austro-ungar, și din parte oficioasă română se constată, că oficiul de externe se monarchiei noastre *sprijinesce reclamațiunile juste ale guvernului român*.

Acésta e deocamdată de ajuns pentru a convinge guvernul român și mai mult despre aceea, cât de neintemeiate și superfine sunt sfaturile, ce i-le dau cei din Budapesta.

Emigrările din Ungaria.

Mult s'a scris în timpul lui urmă despre marea proporție, ce s'au luat-o emigrările din Ungaria. În privința această publică „Magyarorszag“ o serie de articuli, în care arată cu date positive, cum în urma emigrărilor populațiunea scade vedând cu ochii, ba în unele comitate numai în timp de o jumătate de an a scădut cu câte 2000 de suflete.

Resultatul la care ajuns scrutările autorului din „Magyarorszag“, este nimicitor. Din 15 comitate au emigrat mai mulți omeni, decât este sporul populațiunii; ba din unele au emigrat de 2—3 ori mai mult.

Cauza emigrărilor o caută în politica economică greșită, ce de 30 de ani au făcut-o guvernele unguresci, și dice, că ași și pentru populațiunea Ardealului nu mai este alt refugiu decât America, de unde rar se mai întorce emigranții acasă.

Dér emigranții sunt înspăimântători în partea nordică a Ungariei. Pe când din comitatele Arva, Turoș, Abauj, Saros, Ung, Zemplin și Gömör fug cu miile nenorociți țărani slovaci și ruteni, pe atunci întră cu miile Jidovii din Galiciă. Aceștia cuceresc țera și prin utozeanța lor, prin neindurarea lor, săvîrșeseră o adăvrată pustiire. Desulul băștinaș nu se pöte apărea, nu-i destul de copt și o grabă amețitoare și-a schimbat jugul vechei iobăgii într'o iobăgiă modernă, care este de sute de ori mai amară, decât cea dintâi.

„Camătăria și înșelătoria au făcut în timp scurt, ca poporul să se cufunde cu totul în sclăvia veneticilor și ași stăm acolo, că populațiunea unei întregi părți a țării muncesce în folosul veneticilor, asudă pentru binasce ale scăpării... și emigrarea n'a rămas altă scăpare, decât emigrarea.“ Dér emigrăză tocmai aceea, în cari este destulă energiă și stimul de viață, așa-dér lamura poporului, bărbații capabili de muncă. Cei-ce rămân acasă sunt slăbănogii și ômenii, cari s'au împăcat cu gândul de a fi iobagii veneticilor cămătari. Și starea această, care n'are păreche în alte țări civilizate maghiare, a toleranței statului și societății maghiare decem în întregi...“

Așa scrie foia maghiară amintită. Cuvintele ei sunt cea mai zdrobitoare sentență pentru șovinistii și detentorii puterii în stat, cari mereu ne umplu urechile cu vorba, că mai bine ca aior n'o au națio-

nalități noi unui stat. De bine ce o au, étă că își părăsesce vetrele cu decile de mii, căci în „ferioita Ungaria“ nu mai află mijloc de esistență; le-au răpit pe seama lor Jidovii imigranți, cari se tolănesc în umbra protecțiunilor și favorurilor de tot felul, făcându-se în schimb „Maghiari“ și „patrioți“ șovinisti de — 5 pițule.

Rămâne după toate acestea constatat, că emigrările din Ungaria au început să devină o bolă cronică corosivă, care nelecuită la timp — fiind-o nimeni dintre cei puși la cărma țării nu-și băteau capul cu vindecarea ei — isbucnesce acum cu simptome atât de grozave, încât s'au speriat chiar și Maghiarii coșți la minte. Vedă ei, că pe urmele emigranților se ridică neamul, care unde și pune mâna, de acolo și-a luat Dumnezeu mila.

Guvernul român și marile puteri.

„Constituționalul“ — răspundând la un articol al „Voinței Naționale“, care a criticat procederea pe cale diplomatică a d-lui ministru de externe Marghiloman în conflictul cu Bulgaria, respunde la temerea exprimată de acest djar în urma unui articol din „München Neueste Nachrichten“, că România nu pöte conta nici la sprijinul Austro-Ungariei și al Germaniei, deore-ce aceste puteri au să se mărginescă la apărarea propriilor lor naționali, — scrie între altele:

„Putem liniști alarmele ori-cui în această privință. Din primul moment când s'a legat serios cestiunea bulgară, adecă dela nota dată în privința omoririi lui Cradja, România s'a folosit și se folosesce de tot sprijinul celor două mari puteri...“

„...Voința Națională“ mai subliniază părerea djarului bavarez, că „s'ar fi proeedat mai corect politicesce, decât d-l Marghiloman s'ar fi adresat Rusiei, mai înainte decât la ori care loc, și în special „decât la Viena“.

„Se întemplă, că tocmai gândul acesta l'a avut și guvernul român, cu un mic amendament numai!

„Nota guvernului s'a dat în primul rând Turciei, ca putere ruserană. Ea s'a remis în al doilea rând Rusiei, care a creat Bulgaria și este protectorea ei. Numai cu câte-va zile în urmă au fost sesizate celelalte puteri.“

Nimic mai corect, decât această procedare.

„Nu soim încă, ce măsură va pute provoca nota română, care abia a avut timpul să sesosească la destinația ei, derșcim cu precizie, că guvernul ei, derșcim a hesitat un minut să desaprobe cu vicioșune ce se petrece la Sofia și să-și exprime favoarea ei pentru cauza noastră.“

„O ultimă considerațiune încă.“

„Decă liniă de conducere a celor trei Imperii, de care vorbim, ar fi fost alta, nu cum-va România, chiar redusă la propriile ei puteri, ar fi trebuit să înghită toate atentatele și să nu caute la Rusia seria crimelor, ce se pun la cale în străinătate?“...

Rusia și comploturile Bulgarilor.

„Peterburskie Wiedomosti“, organul oficial al ministeriului de externe rusec, vorbind despre asasinatele politice săvîrșite de afiliații comitetului revoluționar macedonean, dice în numărul său 213, dela 6 August stil vechiu:

„În Bulgaria s'a format un stat în stat. Înțelegem prin această comitetul macedonean, care are un scop pur politic —

alinirea Macedoniei la principatul bulgar. Din punctul de vedere pur formal, firesc, este greu a contra-dice activitatea acestui comitet politic. Tractatul dela San Stefano, fără o perfoacitate adenoă, a înglobat Macedonia în limitele proiectatului principat bulgar, de aceea după-ace acest tractat a fost înlocuit prin cel din Berlin, patrioții bulgari s'au îngrijit la început să unescă Bulgaria de Nord cu Bulgaria de Sud, și apoi au început să viseze și rezolvarea cestiunii macedonene în folosul Bulgariei.

Dér câtă vreme era vorba numai de Bulgaria de Sud, lucrul era limpede. Cu totul însă sub alt aspect ni-se prezintă cestiunea macedoneană. În Macedonia, afară de Bulgari, sunt Serbi, Români și Greci. Fie-care din aceste unități etnice năsuiese a-și salvagarda o parte din Macedonia, și nici decum întrégă. Er Bulgarii au pretenții asupra întregii Macedonii; de aci o luptă înverșunată și neîntreruptă — lupta între agitațiunea bulgară și agitația celorlalte elemente.

Comitetul macedonean, din partea Bulgariei, conduce această agitațiune și recurge la nise mijloce, cari nu numai că sunt neadmisibile, dér vedit criminale.

Dér cel mai revoltător din aceste mijloce este asasinatul politic, erijat în dogmă.

Victimile comitetului macedonean în Macedonia însă-și, se numără cu sutele.

Mai cu sémă au cădut în această împrejurare profesorii, deore-ce acești omeni, după părerea fanaticilor din comitetul macedonean, sunt cei mai primejdioși pentru propaganda bulgărescă. Asasinatele se săvârșesc pe față, diuă namiaza mare, și de toți este cunoscut a cui mână puternică îndreptăză loviturile.

Dér în cele mai multe cazuri asasinii rămân nedescoperiți și nepedepsiți, deore-ce comitetul macedonean e la adăpost-de urmărirea justiției. În ultimul timp, comitetul și-a lărgit câmpul de operațiuni: asasinii trimiși de densus esecută hotărârile nu numai în Macedonia, ci și în Bulgaria și chiar în România.

În Sofia locuiesc comercianți români bogăți; asupra lor comitetul macedonean își exercită puterea. Acestor comercianți li-s'a notificat că, *décă nu vor da bani pentru școlile din Macedonia, vor fi asasinați*. Majoritatea au fost siliți să dea bani pentru acest scop nesimpatic lor, dér nici cu această nu s'a isprăvit.

Unii din comercianți au fugit în România, dér nici acolo nu se ved la adăpost, cum această s'a dovedit în fapt. Acum câte-va zile la București, în urma unui verdict al comitetului macedonean-bulgar a, fost omorât Ștefan Mihăileanu. Vina lui a fost, că el în gazeta sa „Peninsula Balcanică”, nu împărția ideile patrioților macedoneni. Asasinul Dumitroff, după propria sa mărturisire, a comis acest asasinat după ordinul comitetului.

Asasinatul a fost hotărât în ședința secretă a comitetului din Sofia și asasinului i-s'a propus bani de cheltuială, dér el a refuzat, declarând, că el omorâ nu pentru a câștiga bani, ci din patriotisim. Și el a omorât pe Mihăileanu, pe care el nici nu'l cunoșcea.

E ceva sêlbat și revoltător în aceste asasinate politice.

E mult ore de când pe acești Bulgari Turcii îi schingiuiu și-i omorau fără milă? Er acum ei însiși își permit tot felul de silnicii, cari nu pot fi legitimate prin nici un fel de considerațiune.

Firesc, guvernul român a protestat în contra sêlbătécii comitetului macedonean-bulgar și chiar a amenințat cu rupearea relațiilor diplomatice.

Aceste protestări impresionează însă puțin pe guvernul bulgar, deore-ce el însuși se află sub învririrea comitetului.

Acest comitet are toate caracterele unui tribunal revoluționar secret și însiși miniștri bulgari se tem de puterea sa.

Dér cine e de vină, *décă nu însesă guvernele bulgare, cari în curgere mai multor ani au sprijinit acest comitet și i-au creat o situațiune privilegiată*.

Ministrul român al afacerilor streine în nota sa la Sofia, cauzată de asasinatul lui Mihăileanu, dice între altele:

„Décă guvernul bulgar nu va lua măsură contra comitetului macedonean, atunci guvernul român va fi silit de a recurge la represalii în contra numeroșilor supuși bulgari, cari locuiesc în România”.

Astfel conflictul între două state balcanice vecine amenință pacea europeană. Marile puteri, cari au garantat statu quo în Peninsula balcanică, sunt silită a lua în considerațiune aceste împrejurări triste și a lua măsură în consecență. Lucrurile nu pot rămâne în această situațiune. Nimeni nu interdice Bulgarilor de a apêra interesele lor în Macedonia, dér prin biserică și școlă. Ei trebuie să ia aminte, că politica asasinatelor, făcute pe furis din ordinul comitetelor revoluționare, nu pôte să fiă tolerată de marile puteri.

„Décă Bulgaria nu se va cuminti în urma acțiunii diplomatice a României și nu va înfrêna comitetul macedonean, atunci la acest lucru o vor sili marile puteri, cari au sarcina de a veghia la descoltarea normală a statelor balcanice și a înlătura conflicte internaționale.”

Voci asupra conflictului cu Bulgaria.

„Münchener Allgemeine Zeitung” publică un articol important pe care și-l începe așa:

„Guvernul român ridică astăzi în totă regula o acușă manifestă în contra purtării guvernului Bulgariei, și o ridică nu numai dinaintea Sultanului, suzeranul principatului bulgar, ci și la marile puteri, ca puteri garante ale tratatului de pace din Berlin, dela 1878. Nu se pôte tagădui, că guvernul regatului român face ast-fel un pas foarte serios. Și tocmai faptul, că România a făcut un pas așa de serios ne dă, *décă cunoscem politica înțeleptă a Regelui Carol și a ministeriului actual, dela sine dovada, că raporturile dintre cele două state vecine România și Bulgaria trebuie să fi ajuns cu totul de nesuferit*.”

Foia germană spune mai departe, că ohiar dela întemeierea sa, principatul bulgar a fost un element de turburare. Apoi după-ace reamintese, că la 1877 armata rusescă era într'o stare desperată din care n'a putut fi scosă, decât prin ajutorul armatei române dela Plevena, foia din München arată cum s'a format statul bulgar de azi. În tratatul dela St. Stefano s'au stabilit hotarele până unde avea să se estindă principatul bulgar, hotare, cari intrau adênc în trupul Turciei și vătêmau interesele celorlalte state balcanice. Drept aceea

marile puteri hotărâră atunci o revisiă a aceluia tratat, cu care Rusia încă a trebuit să consimtă. Noul principat trebuia să cuprindă numai teritoriul nordic dela Dunăre la Balcani. O parte din Bulgari veniră sub stăpânire română, care primi Dobrogea. Apoi continuă:

„Dobrogea e privită de Bulgari ca o țără „bulgărescă” a cărei despărțire de principat e un gravamen național. Această concepție au căutat Bulgarii s'o scotă în evidență la fie-care prilej. Nici odată n'au lipsit frecări din cauza Bulgarilor din Dobrogea, cari, pretindeau ei, erau brutalizați de guvernul român.

„Propaganda bulgară se întinse însă pe țărâmurî mult mai mari. Sôrta provinciei „autonome” Rumelia Orientală e cunoscută; această creațiune artificială a diplomației oădu jertfă propagandei și rășboiul serbo-bulgar din anul 1885 așa de repede isprăvit, îi puse capêt; Bulgaria de Sud și cea de Nord se uniră și acest succes nu putu, decât să dea un nou imbold și un nou indemn agitației naționale printre Bulgarii din Dobrogea ca și din Macedonia. Ea fî urmată cu puteri nouă și ea fî multă vreme izvorul unor amenințări și turburări neincetate ale liniștei și ale siguranței în Peninsula balcanică.

„În fruntea acestei propagande bulgăresci stă „comitetul bulgaro-macedonean” din Sofia. Faptele acestui comitet sunt un șir de grozăvii, a căror tolerare nu pôte să facă onore principatului Bulgariei. Acești revoluționari macedoneni sunt probabil vinovați de căderea primului Prinț bulgar Alexandru de Battenberg, tot ei au produs repetatele rășcoale sângerose din Macedonia, tot ei se țin de intrigi, excese și samovolnicii în Bulgaria și exercită prin organizația lor o mare putere tainică, dela ale cărei influențe nu pot să se subtragă nici guvernele”.

Articolul sfârșese cu cuvintele, ce le-am reprodus și eri: „Bulgaria trebuie să înceteze odată de a fi un element de neliniște și de amenințare pentru pacea în Balcani”.

„Neues Wiener Tagblatt” dice, cu privire la conflictul româno-bulgar, că scirea despre apropiata plecare în străinătate a Regelui Carol, dovedese, că Regele, conștient de răspunderea sa, nu este partisanul unei politici de efervescentă. Numitul jurnal condamnă atitudinea guvernului din Sofia față cu propaganda comitetului macedonean; dice, că asasinatul comis pe teritoriul român îndreptătesce nemăsurata indignațiune a României; constată, că guvernul român, în afară de demersurile sale la Sofia, a făcut apel mai întâiu la cabinetele din Viena și din St. Petersburg, ca cele mai de aproape interesate la pacea în Balcani și că comunicând și celorlalte puteri mari situațiunea nesuferită, oese crează României, dovedese din nou voința sa de a face tot ce i stă în putință spre a restabili starea normală, fără a recurge la mijloce extreme.

Diarul oficios sêrbesc „Male Novine”, după-ace face istoricul asasinării lui Mihăileanu și arată cum s'a descoperit infama conspirațiune bulgărescă, scrie următoarele vehemente rânduri:

„Bulgaria va trebui să-și dea cărțile pe față spre a dovedi, *décă merita să fie numărată printre statele civilizate*. Bulgaria se pörtă cu România cum s'a purtat și cu Serbia. Bulgarii vor vedé, că nu e de glumit cu guvernul românesc. Noi nu putem decât să ne bucurăm de acesta; nu e indoiială, că energicul cabinet al lui Carp va avé simpatia întregii Europe culte.

„Comitetul macedonean din Sofia, compus din smintiți și din oriminali, a întrecut ori-ce măsură și nu pôte fi suferit. Un asemenea abces al corpului Europei, trebuie extirpat cu ferul roșu. Pentru acesta a sosit timpul.

„Dorim tot succesul guvernului român în acțiunea sa umanitară, pentru care ori-ce om civilizat va fi recunoscător României!”

Instrucțiunea asasinatului.

Dumitroff, asasinul profesorului Mihăileanu, a făcut alaltăeri înaintea judecătorelui instructor o nouă și importantă declarațiune.

Dumitroff a mărturisit, că, reintorcându-se din Sofia, a trecut prin Rusioiu, unde a avut o întâlnire cu Troleff, căpitanul pompierilor din localitate. Troleff l'a îndemnat și el, ca să omore pe Mihăileanu.

Parchetul din Craiova, ca mai toate parchetele din județele de pe malul Dunărei, unde elementul bulgăresc este mai numeros, a început investigațiunii pentru descoperirea ramificațiunilor comitetului macedonean din Sofia.

Marți parchetul din Craiova, în urma unor descinderi și perchișițiuni, a arestat pe un Bulgar, anume Arminoff, la care a fost descoperită o corespondență compromiștore.

Bulgarul Arminoff va fi dus la București pentru a fi confruntat cu preveniții în afacerea complotului, îndată ce instrucțiunea în privința sa va fi terminată la parchetul local.

SCRIRILE DILEI.

11 (24) August.

Dela Esposiția din Paris. Marele stabiliment de arte grafice din București al fraților Jean și Emil Sococ a obținut marele premiu (Grand Prix) la esposiția universală din Paris. Acesta e singurul mare premiu, obținut de Români în ramura artelor grafice. Juriul francez a admirat foarte mult legăturile de lux ale oărtilor și registrelor de contabilitate, espuse și produse de atelierele fraților Sococ. Și casa Carol Göbl, asemenea stabiliment de arte grafice, a obținut o însemnată distincțiune la esposiția din Paris și anume medalia de bronz.

„Ösbudavar” pe dögă de mörte. Faimosul „Ösbudavar”, locul de petreceri atât de mult huiduit de oătră cetățenii de

FOILETONUL „GAZ. TRANS”.

Dreptul la fericire.

De I. A. Potapenko.

— Fine. —

Cam trei săptămâni după ce Curtanov și Darja au sosit la Moscova, acesta urcă, în suburbiul Miesnițoia, scările unei case mari, care avea numai odăi mobilate. După ce ajunse în etagiul al treilea, merse spre stânga, traversă un coridor lung, strimt, și bătî la o ușă, pe de-asupra căreia se vedea în cifre mari numărul 49. El nu primi răspuns, bătî din nou și erăși nu răspunse nimeni.

„Mi-a spus să vii la ora unu și acum ea însă-și încă n'a sosit acasă” își gândea el, fără a-se supêra, și rugă pe un servitor, care trecu prin coridor, să-i dea cheia dela odăia.

Deore-ce Curtanov a fost vădît de câte-va ori la d-na Posdnev, i-s'a dat cheia. Prin cele două ferestri ale micii odăi stră-

băteau rațele sôrului, așa că era foarte luminosă. Înaintea canapelei era o masă rotundă acoperită cu-o pânzătură albă, curată, la pârte era o altă masă, care servea de scriitor. Înaintea patului era așezat un paravan. Tôte își făceau impresiunea, că odaia e cu mare băgare de sémă îngrijită și că domnea în ea o deosebită curățenie. Pe masa de scris s'afiau o mulțime de hârtii și oăle de corectură, dér tôte se aflau în ordine esemplară.

Curtanov privea cu plăcere la odăia și în gândul său o asemănă cu cele două odăi ale sale, unde tôte obiectele s'afiau în disordine, cărți și rufe zăcând lângă oaltă, unde călimărul servea totodată ca cenușar. pretutindenî era risipit tutun și ar fi trebuit două ore de muncă ca să caute cineva ceva în acest chaos.

„Ordinea — e lucru frumos” își dicea Curtanov, „dér e anost a te ocupa de ea! Dér ce tône de manuscrite ved aici, cât de mult lucru a aflat ea! Ved și coli de corectură, așa-dér face și corecturi! Etă, ce va să dîcă o energică neobosită!”

El s'apropiă de masă și căută cu ochii între mulțimea de manuscrite disertația sa grösă. Convenise cu ea, ca copierea disertației să fiă azi terminată și el voia să se convingă despre aceea, *décă s'a ținut de cuvânt*. El ridică manuscritele de de-a-supra și le puse la o parte. După aceea ridică broșura sa și un alt caiet și mai gros, și aruncă o privire pe ultima față. Da, era tötă copiată și la capêt era scris chiar „fine”. Ce lucrătoare abilă este Darja Pavlovna! Cum a putut ea să isprăvescă tôte aceste! Dér ét'o că vine, aceștia sunt pașii ei — așa de siguri și bărbătoși, femeile umblă arare-ori așa. Ea intră.

„Ei, asta nu-i frumos! asta nu-i frumos!” dice ea, clatinându-și capul și desbrăcându-și vechiul si cafeniul waterproof. „Cine ți-a dat voiă să faci aici disordine?” „Cer iertare, Darja Pavlovna! Voiam să mă conving numai de punctualitatea d-tale și ved, că este uimitore! dér ce ai adus aici?”

„Lucru!” răspunse ea, puse pe masă un pachet de coli de corectură și îi dădu

mâna. „Luoru, lucru și lucru. M'arunc on nesăț pe lucru, ca și un lup flământ pe hrana sa. Mai întâiu dispun de multă forță, de foarte multă! Forța mea de lucru este tescută, ca vinul bun!... Și al doilea — imi trebuie bani, am mari trebuințe. N'aveam nimic, acuma însă mi-am procurat deja o parte din rufăria necesară și mi-am cusut, un capot. Să ți-l arêt? Nu-i așa, oăi frumușel? Se pôte și cocheta în el, am de mult mare plăcere de-a cocheta puțin... Feresce-te de cochetăria mea, Andreiș Vasilievici, căoi și ea e tescută ca vinul cel bun...”

„Și cu cine vei cocheta?” întrebă Curtanov.

„Cu tötă lumea, cu cel dintăiu binevenit... Etă, cu d-ta de exemplu... Cum, ori cređi d-ta, că inima-ți este de piatră? Deja de mult te-am luat la ochi ca victimă a mea... Nu, în adevêr (ea puse caputul pe canapea...) Am mare voiă de-a cocheta puțin... Ei, și nu laudî de loc capotul? Ofensezi pe autor și bine scii, ce mare este amorul propriu al autorilor...”

bun simț pentru imoralitățile sale, a bancrotat dălele acestea și a fost înohis, deoarece directorul nu mai avea cu ce plăti nici poliția, nici luminatul, nici pe artiști. Se crede însă, că totuși pasionații amici ai „Ösbudavarului“ își vor încorda puterile și vor face ca cuibul lor de petrecere să se mai redeschidă măcar pe câțva timp.

Impărat — predicator. Din Berlin se telegrafază, că cu ocazia serviciului divin, o se va săvârși la 8 Septembrie în tabăra de la Stettin, însuși împăratul Wilhelm va ține predica.

Jubileul Sultanului. La 1 Septembrie se vor da în Constantinopol și în totă Turcia mari serbări, cu ocazia jubileului de 25 de ani de domnie a Sultanului Abdol Hamid II. Diarele otomane publică diferite amănunte despre pregătirile, ce se fac în tot imperiul spre a se celebra acest eveniment. Se vor inaugura moschee, spitale și fântâni monumentale în onoarea Sultanului. Aniversarea acésta va fi serbată nu numai în Turcia, ci de toți musulmanii din India, China, Africa, etc. Se dice, că cu această ocazie Sultanul va adresa supușilor săi un manifest.

Țarul și regina Serbiei. Impăratul Rusiei a trimis reginei Draghina a Serbiei, ca dar de nuntă, un splendid colier de diamante și smaragde, a cărui valoare se evaluează la o jumătate milion de franci. Regele Alesandru și regina Draghina, încântați cu deosebire de acest splendid dar, s'au grăbit a trimite Țarului o caldă telegramă de mulțumire.

Logodnă. Din Sângeorgiu român ni-se anunță logodna d-rei Eugenia Borgovan, fiica d-lui profesor V. Gr. Borgovan din București cu d-l Dr. Ioan Malain, săvârșită în 6 (19) August e.

Furt de dinamită. Din Oradea-mare se știe, că în mina de cărbuni a marelui proprietar Edmund Junghaus din Baia-srie, se fură de câte-va săptămâni mari cantități de dinamită. Faptul descoperit fiind, s'a pornit cercetare și bănuiala a cădută pe muncitorul italian Stefano Colico. Bănuiala era fundată, oăci făcându-se la respectivul perchișia domiciliară, s'au aflat la locuința lui 5 chlgr. de dinamită, 10 chlgrm. de prav de pușcă și un fitil. Colico fu arestat și escortat la Oradea-mare. El refuză a da lămuriri.

Trenul de Predeal, care a sosit în București alături de dimineața, înainte de a intra în stațiunea Breaza s'a oprit în urma semnalului de alarmă. Ce se întâmplase? Trenul mergea cu o viteză mai mică, pe când trecea pe podul de peste Prahova, din apropiere de stațiunea Breaza. O domnă, care privea dela ferestra uși unui vagon cu un copil în brațe, a scăpat deodată copilul din brațe, care a cădută din tren pe ferestră, tocmai jos peste pod. Din fericire însă un lucrător german, observând imediat pericolul, a prins copilul în

brațe, fără ca să i-se fi întâmplat vre-un rău. Trenul s'a întors înapoi o distanță de 500 de metri și domna și-a luat copilul.

Prisionierii din închisoarea de stat din Seghedin au trimis din incidentul aniversării jubilară dela 18 August, o telegramă de omagiu și felicitare M. S. monarohului în Ischl, rugându-l, ca din prilejul acestei sărbări să dispună prea grațios a li-se deschide porțile închisorii. Inspectorul închisorii a înaintat însă numai partea omagială a telegramei, dăr partea cu petiția de grațiere a reținut-o, fiind-că ea nu pôte fi prezentată, decât de autoritatea superioară.

Cu cât a fost asigurat regele Umberto? Asasinarea Regelui Italiei Umberto a s'gduit într'un mod ne mai pomenit cele mai mari societăți de asigurare. Regele Umberto a fost asigurat la diferite societăți europene cu 10 milioane lire, la societatea „Life Insurance Comp.“ din New-York cu 14 milioane lire, la „Mutual“ cu 8 milioane și la „Equitable“ cu 4 milioane lire. În total viața regelui a fost asigurată cu 36 milioane lire, care sumă va fi plătită văduvei Regine Margareta.

Evitarea ciocnirilor de trenuri. În Italia se fac experiențe cu un aparat inventat de inginerul venețian Beer și cu ajutorul cărui s'ar pôte evita ciocnirile de trenuri. Aparatul acesta semnalază imediat mașiniștilor celor două trenuri, ce călătoresc pe aceeași linie, apropierea lor și deci pericolul ciocnirii lor. Apoi inginerul Beer a inventat și o frână de oprire repede, ce pôte fi întrebuițată chiar de s'ar întâmpla vre-o stricăciune la mașină.

Grevă originală. Acum câte-va zile s'a petrecut într'un foburg din New-York un fapt fără precedent în analele orașului... Opt sute de tinere cusătorese dintr'o mare fabrică din New-York se puseseră în grevă cu câte-va zile mai înainte, și autoritățile locale crederă de cuviință să trimită un detașament de sergenți de poliție în fața fabricii pentru a obține ordinea. Zilele trecute o certyă vie se iscă între polițiști și mai multe tinere greviste, certyă ale oărei urmări fu arestarea a două dintre cusătorese. Acésta indignă adenc pe greviste, și vre-o cinc șese sute din ele se adunară imediat în meeting, când deciseră să se răsbune asupra autorităților. În adevăr, ele se duseră acasă, se înarmară cu câte un mare ac de pălăria, și înlocuiau unui batalion pleoară la atacul polițiștilor. Lupta fu scurtă și sângeră: polițiștii se înspăimântară de acest nou gen de șarjă și tunicile lor fură făcute bune de nimic din cauza găurilor produse de înțepăturile acelor de pălăria. De atunci nu s'a mai făcut nici o arestare și autoritățile deliberează la ele acasă asupra măsurilor de luat pentru a reprima pe viitor asemenea atacuri ne mai vădute încă până ađi nici chiar în America, țera prin escelență a surpriselor.

Concertul micii Adelina Germain.

Alături de seara am asistat la concertul micii pianiste Adelina, dat în sala de concerte din loc cu concursul tatălui ei, a eminentului virtuos în violină Anton Kneisel. Laudele aduse talentului extraordinar al copilei de șese ani de cătră diarele din România, le-am aflat pe deplin justificate. E de admirat desteritatea și priceperea, ce o denotă mica pianistă în esecutarea și corecta interpretare a unor piese de concert, cum este „Marșul funebru“ de Chopin și „Rapsodia ungară“ de Liszt. Mai ales în marșul lui Chopin a escelat prin claritate și precisiune în predare. Dăr forte dragă-lăș și dibaciă a esecutat și „Ariile naționale“ române.

După fie-care piesă mititica a fost viu aplaudată de public dându-i-se coșulețe și buchete de flori și, un ingenios dar — doi porumbei albi.

O surprisă plăcută a făcut mica concertistă publicului român, declamând cu vocea ei gingașă trei poezii române: „Dorința unei mame“, „Copiii pădurarului“, și „Viața“, între repețitele aplause și rechemări ale publicului.

D-l Kneisel ni-s'a prezentat ca un artist în violină consumat. El posedă o tehnică rară și aimitore, pe care or-cine trebuie s'o admire. O nespusă ușurință și o siguranță mare esecută cele mai otezate terțe, sexte, și flageioletele le scoate atât de curat, încât produce un efect extraordinar chiar și în cele mai grele compoziții de Parganini și Tartini. D-sa a fost viu și îndelungat aplaudat, încât a adaus mai multe piese în afară de program.

Concertul a fost bine cercetat.

Răsboi în China.

Ca tot-deuna după evenimente însemnate, așa și acum în China a urmat o mică pauză după ocuparea Pekingului, până când vor pași pe plan érași certyuniile de actualitate: ce să se întreprindă după cele întâmplare, urma-va lichidarea imperiului chinez, or-că dora marile puteri se vor mulțumi cu satisfacția, ce vor primi?

„Pol. Cor.“ primesce din Tien-Cin soirea, că în 16 August trupele aliate au ocupat palatul imperial din Peking. Impăratul, împărătesa și miniștri au fugit din capitală cu patru zile mai înainte, subscutul generalului Tungfusiang, care dispunea de 3000 ómeni bine înarmați.

Același diar anunță, că Pekingul a fost împărțit, spre apărarea în interior, în mai multe arondimente. Partea nordică a fost dată apărării trupelor japoneze. Afară de acésta s'au constituit comisuni din rëndurile Japoneseilor, Rușilor, Englesilor, Americaniilor și Francesilor, cu însărcinarea de a susține ordinea în oraș.

„Și în adevăr ai cusut d-ta însă-ți oapotul? Când ai avut timp și pentru acésta?“

„Oh, eu am timp pentru tóte! Îți spusei, că sufer de-un prisos de puteri și mă arunc pe lucru, ca un lup flămând.“

„Ei, dăr pe Grigorie Petrovici nu l'ai putut scoate din fire.“

Fața ei deveni de-odată seriósă.

„Acésta va rămâne tot-deuna o durere a mea“, dișe ea. „Nu, nu e cu puțință a-l scoate din fire... Mi-a trimis un pasport... Mă mir, că a avut energia de-a face acésta: a trebuit totuși să se mișce și să plece în oraș... Și scii ce mi-a scris? Trei cuvinte: „Fă ce vrei!“ De-altmintrelea a mai adaus: „dēcă ai lipsă de bani, îți pot trimete ceva.“

Dăr eu am refuzat ofertul său. Nu-mi trebuie bani, n'am lipsă de ei. Dēcă el n'ar pôte să-și cheltuiescă așa fără de grije rentele sale, ar fi devenit de sigur și el un alt om... Nu suntem de aceea pe lume, ca să trăim din rentele noastre, ci ca să lucrăm. Nu-mi va mai păsa de el! El este pentru mine mort. Ești mulțamit cu copia?“

„Mai mult, decât mulțamit!... D-ta ai o scrisóre hărbătescă...“

„Și de aceea ești mulțamit?... Acésta e curios? Vrei să te duci? Da? Ađi fi voit să-ți spun ceva... Ascultă: (Ea se înroși binișor). Când te vei amoresa odată de mine?“

„Ce-e?“

„Ei bine... Acésta este așa de firesc!... Gândesce-te numai în ce poziția mă aflui eu! D-ta ești așa-dicend salvatorul meu... D-tale am să-ți mulțamesc, că duc acuma o nouă viață. Trebuie să iubesc pe cine-va, căci sunt — femeia... Trebuie să fericesc pe cine-va. Și firesc, că d-ta ai drept mai mare la acésta, decât ori și cere altul... Nu-i așa... Ha, ha, ha! Dăr d-ta îți lași timp. Eu voi pierde în cele din urmă răbdarea și atunci... Atunci va fi prea târziu...“

Ea rise, Curtanov însă se plecă spre ea și-i prinse mâna.

„Dăr eu sunt aproape... aproape amoresat de d-ta, Darja Pavlovna!“ dișe el asemenea ridend, dăr cuprins de-o vedită emoțiune.

„Aha! așa-dăr totuși în fine!... Veđi, asta-i frumos! Dăr dă-ți silința a-te amoresa de tot!... răspuse ea. „Nu, în tóte serioșitatea: d-ta — lucrezi, eu — asemenea... Ușor putem să ne prăpădim de urit, dēcă vom tot lucra și lucra! Să ne iubim puțin... și vom găsi, că viața noastră va fi mai cu farmec și mai veselă. Să lăsăm pe morți să se îngrópe ei înși-și, noi suntem — ómeni vii... Nu vom comite nici o crimă, dēcă vom gusta viața și fericirea, ce e legată de ea. Nu-i așa, Andrei Vasilievici?“

El îi sărută mâna și se aședă pe canapea lipit de ea.

„Ești o rară femeia... Trebuie ca cine-va să te iubească!... dișe el, ținendu-o încă tot strâns de mână.

„Ar fi trebuit încă de mult să fi așa, de mult!“ dișe ea încet.

„Cel care lucrează, are un drept la fericire...“

Ochii ei ardeau și o roșată adencă acoperi obraji ei.

Japonesilor li-a succés a elibera pe misionarii și indigenii închiști în palatul imperial. În lupta dela Peking Japoneseii au avut pierderi însemnate: 200 de morți și răniți. Chinesii au pierdut 600 de ómeni.

Agenției „Reuter“ i-se comunică din Peking, că la 20 August au fost arborate stindardele Angliei și Statelor-Unite pe murele răsăriteni ai orașului. Trupele indiene și americane au intrat și ele în clădirea ambasadei englese, unde se aflau asediații, cari nu mai aveau hrană, decât pe trei zile.

Din tóte părțile se accentuează, că nu mai cu greu va pôte fi restabilită ordinea și liniștea. Deși Pekingul a cădută în mâinile aliaților, aceștia vor avé încă mult de lucru cu bandele Boxerilor. Bandele acestea s'au resfirat în întregul imperiu, pustiuând misiunile și îndemnând poporațiunea la răscolă.

ULTIME SCRI.

București, 23 August. Faimele despre mobilizare de trupe în România sunt energic desmintite din partea oficiósă. Asemenea desminte și agenția bulgară faimele despre mobilizări în Bulgaria.

Londra, 23 August. „Times“ publică un articol remarcabil privitor la conflictul româno-bulgar. Articulul condamnă aspru sistemul principelui Ferdinand și dișe, că e forte motivată îngrijirea, că atât guvernul bulgar, cât și principele nu cuteză a lua personal poziția contra teroristilor din Sofia. *Omorurile politice în Bulgaria sunt o tradiția*, dăr nici-odată n'au fost atât de dese ca acum sub domnirea lui Ferdinand, a cărui autoritate e deplin compromisă. „Times“ apelează la puteri să apere România contra bandei complotiștilor, cari abia dēcă pot fiseparați de secta asasinilor anarhiști.

Pretoria, 23 August. Buri resistă pretutindenți înaintării trupelor lui Buller.

Berlin, 23 August. Li-Hung-Ciang a cerut retragerea trupelor aliate și începerea negocierilor de pace. Guvernul german a răspuns, că nu se lasă în tratări.

DIVULSII.

Misiunile străine în China. Diarul oficial al dieceșei Parisului publică un tablou al tuturor misiunilor catolice din China. Din acest tablou reiese, că misiunile străine posed 10 vicariate cu 269 preoți și cu 180,000 credincioși. Jesuiții au două vicariate cu 170 preoți și 160,000 credincioși. Seminarul St. Petru și Pavel din Roma are 1 vicariat cu 15 preoți și 120,000 credincioși. Franciscanii au 9 vicariate, 126 preoți și 110,000 credincioși. Lazariștii 6 vicariate, 85 preoți și 103,000 credincioși. Dominioanii 2 vicariate, 23 preoți 40,000 credincioși. Misiunile belgiene 5 vicariate, 69 preoți 30,000 credincioși. Misiunile italiene 3 vicariate, 17 preoți și 13,000 credincioși. Misiunile germane 1 vicariat, 14 preoți și 10,000 credincioși, ér Augustinii 1 vicariat, 10 preoți și 3000 credincioși. În total sunt 40 vicariate și aproape 700,000 credincioși.

Un dinte de 7 chilograme. O interesantă descoperire s'a făcut zilele acestea lângă Török-Becse în Ungaria. În adencimea pământului a fost sflat un dinte și mai multe óse de mamut. Dintele e bine conservat, avend și patru rădăcini. El are o greutate de 7 chilograme. — Se știe, că mamutul este un fel de elefant uriaș, din care ađi se mai găsesc numai rămășițe prin adencimile pământului.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Măier.

Cancelaria advocațională

a avocatului

Dr. Iulius Orendi

e în Strada Porții Nr. 26.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri economice.

Pentru economii de vite este de neprețuit folos marele și valorosul op Zoo-technia seu cultura generală și specială a vitelor, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala superioară din Bucuresci.

PARTEA I. a Manualului: Agrolgia seu „Agricultura generală“ 524 pag. Prețul la 5 cor., (cu posta rec. 5 cor. 50 b.)

PARTEA II. „Fitotechnia“ seu „cultura specială a plantelor“ cu 611 pag. și 202 figur. Pr. 8 cor., (cu posta rec. 8 cor. 50 b.)

„Cartea Plugurilor“ seu povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creșterea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. Form. 8º 90 pag. costă 25 cr. (+ 3 cr. porto).

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Const. Dimian, preot în Brețcu. O carte de 154 pag. format mare 8º. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Cartea stuparilor săteni de Romul Simu. Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comit. Sibiului. Prețul francat 40 cr.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu, e de cel mai mare folos practic și, pe cât seim, în literatura noastră de dincăce e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

Vinuri din pome, de Gr. Halin. prof. Este o carte de 96 pagine, în care se dau explicații și învățătură amănunțite asupra modului, cum este a-se face tot felul de vin și must din felurite pome; cum este a-se manipula vinul pentru a ave gust bun etc. Prețul 20, (cu posta 23 cr.)

Insoțirile de credit împreunate cu insoțiri de consum, de vëndare, de viieri, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeissen. Edițiunea a V-a. Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiului. Conține 227 pag. costă 80 cr. (+ porto 10).

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 August 1900.

Table with financial data: Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%, etc.

Table with financial data: Losuri din 1860., Acții de-ale Băncei austro-ungară., Acții de-ale Băncei ung. de credit., etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 23 August 1900.

Table with financial data: Bancnota rom. Cump. 19.60 Vënd. 19.10, Argint român. Cump. 18.80 Vënd. 18.90, etc.

Advertisement for mineral water: APE MINERALE umplutură prospătă cu prețuri de tot ieftine, se capetă în toate farmaciile din Brașov.

Advertisement for ETTLINGER & Co. Hamburg. CAFE direct din Hamburg. Calitatea cea mai bună, liberă de porto, cu rambursă, seu trimiterea 1010.8-10. prețului: Afrik. Mocca, perlbohn... C. 7.70, Santos, extra fină... 7.70, etc.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiu 1900.

Main railway schedule table with multiple columns for routes: Budapesta - Predeal - Bucuresci, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Cucurdea - Oșorhei - Regh.-săsesc, Ghiriș - Turda, Dej - Bistrița, Sibiu - Cisnădic, Clușiu - Zălau, Alba-Iulia - Zlatna, Timișoara - M.-Rodna-Lippa, Brașov - Zărnești, Brașov - Chezdi-Oșorhei.

* Nota: Orela însemnate în stânga stațiunilor, sunt a se cob de sus în jos; cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încaudrați cu linii mai negre în s mușă orela de noapte. — Semnul arată cu signa direcția, încetruu merg trenul.